

get, ved jeg ikke, men Ansvarret derfor er Ministerens. Det tror jeg ikke, han vil løbe fra. Hvis han forsøgte det, kunde de to ærede Medlemmer, der lo før (N. P. Jensen og J. H. Jensen), le derad, saa havde de nogen Grund dertil. Dette vover jeg fremdeles at fastholde overfor den ærede Minister, uanset om han er nok saa stor i sin Argumentation, saadan som han var i Dag.

Jeg fik at vide, at det var ikke 11 nye Kommissionsformænd, han bebrejdede mig. Men ved Finanslovens første Behandling bebrejdede han mig begge Gange, han havde Ordet, Udnævnelsen af 11 nye Kommissionsformænd, og det var altsaa ikke sagt ved en enkelt Fejltagelse. Jeg undrede mig noget over disse 11 nye, thi der maatte da være 4 eller 5 af de gamle, som man ogsaa bebrejdede mig, og jeg gik ud fra, at hvordan jeg end havde baaret mig ad, vilde jeg have paadraget mig den højtærede Ministers Mishag. Nu vil jeg bede den højtærede Minister lade os vide, om han vilde have udnævnt de 8, som han bebrejder mig ikke at have udnævnt paa ny. Det vil jeg have klart og bestemt Svar paa. (*Landbrugsministeren*: Saa!). Hvis der ellers er nogen som helst Mening i den højtærede Ministers Argumentation og de Bebrejdelser, han retter imod mig, har jeg Ret til at faa at vide, om han vilde have udnævnt de 8 gamle eller erstattet nogle af dem. (*Landbrugsministeren*: Det var Dem, der var Minister den Gang, ikke mig). Dette er for saa vidt rigtigt, men saa har den højtærede Minister i Dag talt om Forhold, som han ikke ønsker at diskutere videre, fordi han ikke ønsker selv at have noget som helst Standpunkt i denne Sag. Naar jeg spørger om en saa simpel Ting som, om han vilde have udnævnt de 8 gamle, siden han bebrejder mig, at jeg ikke har gjort det, burde han kunne svare Ja, ellers er den højtærede Ministers Argumentation — ja, jeg vil ikke sige meningsløs for ikke at bruge for stærkt et Udtryk, jeg overlader den ærede Minister at betegne det paa rette Maade, han sagde til mig: topmaalt meningsløst. Jeg vilde have brugt Ordet meningsløst overfor den højtærede Minister, men det vilde have været et meget mildt Udtryk, og det kan jo være, jeg ikke er i Stand til at finde

saa stærkt et Ord, som den højtærede Minister selv mener, han trænger til i dette Øjeblik. Altsaa gaa vi nu bort fra de 11; thi jeg er klar over, at hvor tidt han end bebrejder mig det, betyder det ikke noget. Nu er det 8. Indtil videre gaar jeg ud fra, at det er 8, jeg haaber, den højtærede Minister vil bekræfte det.

Saa talte han om de uvedkommende og uansvarlige Organisationer o. s. v. Ja, vi have jo der en forskellig Opfattelse. Jeg har den Opfattelse, at det for mig i dette Spørgsmaal var en Opgave at faa nogle Husmænd til at administrere denne Lov. Jeg gjorde, første Gang jeg havde Ordet, Rede for, at jeg, hver Gang vi havde behandlet Loven, havde set de to Standpunkter bekæmpe hinanden, Arbejdsgiver- og Arbejderstandpunktet, og jeg har ikke haft den Opfattelse, at de, der bleve udnævnte af Regeringen i 1899, skulde sidde paa Livstid, at de, selv om de forlængst vare over den militære Aldersgrænse, skulde vedblive at sidde. Den Opfattelse har jeg ikke haft. Nej, jeg havde den Opfattelse af den Lov, der er vedtagen i Fjor, efter at Bestemmelsen i § 25 var gaaet ud, at Ministeren stod frit med Hensyn til Udnævnelsen, og der er heller ikke hverken under Udvalgsbehandlingen eller her i Salen, mig bekendt, fremkommet noget om, at alle de gamle skulde udnævnes paa ny.

Men denne Organisation af Husmænd er altsaa saa komplet uvedkommende og uansvarlig, og den højtærede Minister sammenstiller Husmandsorganisationerne med Landsbyskrædernes Fagforening. Det bliver nu hans Sag. (*Landbrugsministeren*: I dette Forhold!) Ja, den højtærede Landbrugsminister skal have Lov til i dette Forhold at sammenstille de to, Gudbevares, jeg under ham denne Sammenstilling, og jeg ved ikke, om han anser Landsbyskrædernes Fagforening for mindre værdifuld. Jeg ved, den højtærede Minister er Husmand, og han taler om Jørgen Niensens Beskedenhed. Jeg vil sige, det klæder en Husmand, og det klæder sikkert ogsaa en Landsbyskræder godt at være i Besiddelse af en vis Beskedenhed, men det klæder heller ikke en Landbrugsminister ilde at være i Besiddelse af en vis Beskedenhed. Jeg overlader med Fornøjelse